

formen —: „Vi ønske at gaae den eller den Vej med Reformen, men vi tør ikke gaae den Vej, fordi den kræver nødvendigvis en dygtig Sagsførerstand, som vi ikke have“; Følgen vilde da blive, at man ikke vilde anbefale en Reform i den Retning, som man ellers kunde være tilbøjelig til at anbefale. Den høitærede Minister kan jo ikke med Bestemthed vide, i hvilken Retning Commissionens Tanke forsaavidt kan gaae. Man vil altsaa hæve tilbage for at føre Reformationen i den Retning, man ellers vilde ønske, af Hensyn til de mange Hundrede Sagsføreres virkelige Bestaaen, eller ogsaa maa man gaae den Vej at fratage Sagsførerne den Ret til at procedere, som man saa Nar iforveien har givet dem. Det ærede Medlem for Thisted Amts Abo Valgkreds sagde: Det gjør ikke Noget, practisk vil der alligevel nok udvikle sig en saadan Forskjel, at der bliver nogle af Sagsførerne, den store Masse af dem, der give sig af med practiske Forretninger, med at skrive Documenter osv., medens Andre kun beskæftige sig med at procedere, med at møde for Retten. Man kunde da maaskee tænke sig, at den Forandring i Loven, som om nogle saa Nar vilde vise sig nødvendig, kom til at gaae ud paa at sigte — for at bruge den høitærede Ministers Udtryk — den store Masse nye Sagsførere, man ved denne Lov staber, og fratage dem Retten til at procedere, men forresten lade dem vedblive at være Procuratorer og udføre „Sagsførernæringen“. Men det undrer mig, at det ærede lovlærde Medlem for Thisted Amts Abo Valgkreds (Schjørring) har kunnet glemme, at det, her er Tale om, er kun Retten til at procedere, thi der bestaaer intet Privilegium, hvad det angaaer ellers at give juridisk Bistand og Raad til Medborgere. Alle og Enhver, enten de have juridisk Examen eller ikke, have Ret at give juridisk Veiledning; det, som man kræver særegne Betingelser for, er netop det at kunne procedere for Andre. Dersom man nu altsaa forudsætter, at man om nogle Nar vil komme dertil, at man maa omgjøre den Lov, man er i Begreb med at give, derhen, at man berøver Massen af Sagsførerne Retten til at procedere, idet man siger, at de forresten gjerne maae vedblive at være Sagsførere, saa

bliver dog Tingen den, at man i Virkeligheden igjen ophæver den Lov, som man nu vil give; thi der er, som sagt, kun Spørgsmaal om Eneret til at møde i Retten for Andre. Denne Argumentation forekommer mig derfor ikke at holde Stik. Iøvrigt er der endnu en Betragtning, der maae gjøre sig gjældende. Det ærede Medlem for Thisted Amts Abo Valgkreds sagde fuldkomment rigtigt, at det at procedere eller at møde i Retten for Andre kunde maaskee være den hæderligste, den meest ærefulde Deel af Sagsførerbessiddelsen, men den meest lucrative, det vil sige den meest indbringende Deel, er det ikke; det meest indbringende er netop de saakaldte practiske Forretninger, Commissionsforretningerne. Nu spørger jeg imidlertid, troer man, at man haaber den nye Ordning, som man ønsker, derved, at man fremkalder paa Markedet en stor Mængde Sagsførere, som ville bemægtige sig den saakaldte lucrative eller indbringende Deel af Sagsførernæringen, troer man, at man letter Afgangen til at vinde de dygtige og fremragende Kræfter for den egentlige Procesførelse, naar man har indrettet Forholdet practisk saaledes, at det, der egentlig er det Værdige, har man taget fra dem? Ja, det ærede Medlem saavel som den ærede Justitsminister sagde, det gjør ikke Noget, det maa være deres egen Sag, om de kunne komme ud af det eller ikke, om de kunne faae Erhverv eller ikke. Det er unægtelig at tage sig den Ting meget let; men naar man staaer ligeoverfor en Reform, som man anser for at være til Held for Samfundet, saa forekommer det mig, at man, naar man stiller sig, ikke paa Individernes, men paa Samfundets Standpunkt, maa spørge, om den saakaldte mindre Reform, vi staae i Begreb med at gjøre, vil give gode Betingelser for en saadan Omordning, som vi maae ønske, eller om den ikke snarere vil føre i den modsatte Retning; og naar den vil føre i den Retning, at det gjøres vanskeligt for dygtige og fremragende Mænd at finde et godt Erhverv i deres Stilling som Sagsførere, saa vil jo Følgen deraf blive, at man vil faae Vanskelighed ved at vinde Tilgang til Sagsførervirksomheden fra disse dygtige og fremragende Personers Side. Dette forekommer mig at være aldeles ubesirideligt.